Dosarul nr.2-1291/2025
2-25138357-15-2-29092025-1

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

22 mai 2026 *****

Judecătoria Cahul, sediul Central
Instanța de judecată compusă din:
Președintele ședinței, judecător Alexei Rusacov
Grefier Daniela Brînză
cu participarea:
reprezentantului reclamantului Terzi A. – avocatul Ion Stoian, în baza mandatului nr.1606068 din 06.08.2025;
reprezentantului pârâtului Biroului Vamal Sud – Irina Vascan, în baza procurii nr.28/26-03/151-07 din 12.01.2026;
în absența:
reclamantului Alexandru Terzi, d.n. *****, IDNP *****;
reprezentantului pârâtului Ministerul Justiției;
reprezentantului pârâtului Ministerul Finanțelor;

examinând în ședință publică cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Terzi Alexandru împotriva Biroului Vamal Sud, Ministerului Justiției al Republicii Moldova, Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

a s t a b i l i t:

La 29 septembrie 2025, Terzi Alexandr, reprezentat de avocatul Stoian Ion, a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova și Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, solicitând repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 21 aprilie 2018, în jurul orei 14:00, autoturismul de model „*****”, aflat în proprietatea sa privată și condus de Dimov Valentin, în timp ce reclamantul se afla în calitate de pasager, a fost stopat de colaboratorii de poliție pe str. Sovetscaia Armia din satul Cairaclia, raionul Taraclia. Potrivit acestora, în automobil au fost depistați 38 de saci cu tutun fărâmițat, despre care s-a susținut că erau transportați fără acte de proveniență.

Ulterior, reclamantului i s-a comunicat că a fost pornită o cauză penală, fiind recunoscut în calitate de bănuit și ulterior învinuit pentru faptul că, împreună cu Dimov Valentin, în baza unei înțelegeri prealabile, ar fi intenționat să transporte prin contrabandă tutunul în Ucraina, fapt încadrat în prevederile art. 248 Cod penal. Susține că aceste acuzații nu corespund realității și că nu a cunoscut evoluția procesuală a cauzei.

La 08 iunie 2019, prin intermediul serviciului poștal, reclamantul a primit încheierea Judecătoriei Taraclia nr. 4-46/2019 din 31 mai 2019, prin care a aflat despre existența unei cauze contravenționale pornite în privința sa în baza art. 13 și art. 287 alin. (10) Cod contravențional, precum și despre transmiterea acesteia spre examinare Biroului Vamal.

În urma studierii materialelor cauzei nr. 4-46/2019, reclamantul a constatat existența Ordonanțelor din 08 aprilie 2019, prin care s-a dispus încetarea urmăririi penale în temeiul art. 275 pct. 3) și art. 286 Cod de procedură penală, precum și intentarea unei cauze contravenționale în baza art. 13 și art. 287 alin. (10) Cod contravențional, în conformitate cu art. 385 alin. (10) Cod de procedură penală. Menționează că nu i-au fost comunicate respectivele ordonanțe.

Considerând că nu a săvârșit nici o faptă ilicită, fie penală, fie contravențională, la 21 iunie 2019 reclamantul a formulat o plângere adresată procurorului ierarhic superior, în temeiul art. 298-299[1] Cod de procedură penală, solicitând constatarea caracterului ilegal al acțiunilor procurorului Procuraturii raionului Taraclia, Chirnev Boris, în cauza penală nr. 201846007, anularea ordonanțelor din 08 aprilie 2019 privind încetarea urmăririi penale și intentarea cauzei contravenționale, precum și încetarea urmăririi penale pe motivul inexistenței infracțiunii.

La 09 iulie 2019, reclamantul a recepționat, prin intermediul serviciului poștal, Ordonanța procurorului Procuraturii Taraclia, Ciuleacu Anatolie, din 05 iulie 2019, prin care a fost informat că plângerea depusă în interesul lui Dimov Valentin și Terzi Alexandr a fost respinsă ca neîntemeiată și tardivă, fără a se ține cont de termenul de prescripție și cu încălcarea prevederilor art. 63 Cod de procedură penală.

Ulterior, această ordonanță a fost contestată în condițiile art. 313 din Codul de procedură penală la judecătorul de instrucție al Judecătoriei Cahul. Prin încheierea din 30 iulie 2019, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată și tardiv introdusă.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 23 septembrie 2019, recursul declarat împotriva acestei încheieri a fost respins, fiind menținută hotărârea judecătorului de instrucție.

Reclamantul explică că, fiind citați la Biroul Vamal Cahul pentru data de 24 octombrie 2019, ora 09:00, s-a prezentat împreună cu apărătorul său, însă, după ce i s-a solicitat o explicație în scris asupra circumstanțelor cauzei, i s-a comunicat că va fi citat suplimentar.

Ulterior, fiind citați din nou pentru data de 21 mai 2020, ora 09:00, și prezentându-se împreună cu apărătorul, au fost ținuți în așteptare până în jurul orei 14:00, când reclamantului i-au fost înmânate procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 245/20 din 21 mai 2020, întocmit de Nicolaița Natalia, inspector superior SPC al Biroului Vamal Cahul, precum și decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 245/20 din aceeași dată, emisă de Veaceslav Goian, șef al Biroului Vamal Sud. Prin această decizie s-a dispus încetarea procesului contravențional în baza art. 13 și art. 287 alin. (10) Cod contravențional, concomitent cu aplicarea măsurii confiscării speciale a autoturismului „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, aflat în proprietatea reclamantului.

La 07 iunie 2020, reclamantul a contestat procesul-verbal și decizia de sancționare la Judecătoria Cahul, invocând ilegalitatea și netemeinicia acestora.

Prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 28 septembrie 2021, contestația formulată de Terzi Alexandr împotriva procesului-verbal nr. 245/20 din 21 mai 2020 și a deciziei de sancționare a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Cahul din 15 decembrie 2021, hotărârea Judecătoriei Cahul a fost casată, cauza fiind restituită aceleiași instanțe pentru rejudecare într-un alt complet de judecată.

În urma rejudecării, prin hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul central din 23 martie 2023, a fost admisă contestația formulată de Terzi Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 245/20 și a deciziei de sancționare din 21 mai 2020. Instanța a dispus încetarea procesului contravențional pornit în baza art. 13 și art. 287 alin. (10) Cod contravențional, constatând că nu există fapta contravențională. Totodată, a fost anulată decizia asupra cazului de contravenție vamală nr. 245/20 din 21 mai 2020, prin care reclamantul a fost recunoscut vinovat și prin care s-a dispus confiscarea specială a mijlocului de transport. Instanța a dispus restituirea către reclamant a autoturismului „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, seria VIN *****.

Prin decizia Curții de Apel Comrat din 06 septembrie 2023, recursul declarat de Biroul Vamal Sud a fost respins ca nefondat, fiind menținută integral hotărârea Judecătoriei Cahul din 23 martie 2023. Decizia a devenit definitivă și irevocabilă de la data pronunțării.

Notează reclamantul că examinarea cauzei pe o perioadă îndelungată i-a cauzat prejudicii materiale și morale, precum și alte cheltuieli. Acesta indică că autoturismul său a fost reținut pe teritoriul Inspectoratului de Poliție Taraclia, unde, din cauza perioadei îndelungate de staționare, s-a uzat, devenind inutilizabil. Afirmă că intenționa să vândă autoturismul lui Dimov Valentin pentru suma de 4500 euro, însă, din cauza imposibilității perfectării actelor necesare, tranzacția nu a mai avut loc. Raportat la cursul de schimb al euro din luna aprilie 2018 (1 euro = 20,2566 lei) și la indicele inflației, prejudiciul material îl estimează la suma de 153 641 lei.

Totodată, reclamantul susține că, pe parcursul întregii perioade în care a avut calitatea de bănuit și învinuit, fiind citat în repetate rânduri și obligat să se deplaseze la Taraclia, Biroul Vamal Cahul și la instanțele judecătorești, precum și ca urmare a stării de incertitudine, fricii și suferințelor psihice generate de hotărârile contradictorii pronunțate în cauză, a suferit un important prejudiciu moral.

În consecință, reclamantul solicită încasarea de la Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova a prejudiciului material cauzat prin acțiunile organelor de urmărire penală, ale organelor de anchetă și ale procuraturii, în cuantum de 153 641 lei, a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei, a cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 28 000 lei, precum și a cheltuielilor judiciare suportate în prezenta cauză civilă.

Prin Încheierea din 06 ianuarie 2026 s-a dispus atragerea în proces Biroul Vamal Sud, în calitate de pârât în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Terzi Alexandru împotriva Ministerului Justiției al RM și Ministerul Finanțelor al RM cu privire la încasarea prejudiciului material și moral./f.d.41-41 verso/

La data de 22 octombrie 2025, prin intermediul cancelariei instanței, reprezentantul Ministerului Finanțelor a depus referința prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată./f.d.2933/

În motivarea referinței, reprezentantul pârâtului a indicat că, reclamantul își întemeiază pretențiile pe pretinsele prejudicii materiale și morale cauzate de acțiunile organelor de urmărire penală și de intentarea ulterioară a procesului contravențional. În opinia pârâtului, raporturile litigioase sunt reglementate de Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești, aceasta constituind actul normativ special care stabilește cazurile, condițiile și modul de reparare a prejudiciului.

Reține că, potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, cauzele privind repararea prejudiciului se examinează conform normelor procedurii civile, iar statul este reprezentat în asemenea litigii de Ministerul Justiției. Totodată, conform art. 13 alin. (1) din aceeași lege, despăgubirile se achită din contul bugetului de stat, iar Ministerul Finanțelor are doar atribuția executării titlurilor executorii, în condițiile legii, fără a avea calitatea de debitor al obligației. Din acest motiv, pretențiile formulate direct împotriva Ministerului Finanțelor sunt neîntemeiate.

Referitor la pretențiile întemeiate pe pornirea urmăririi penale, reprezentantul pârâtului a susținut că repararea prejudiciului este posibilă doar în cazurile expres prevăzute de art. 3 din Legea nr. 1545/1998 și art. 2007 Cod civil, respectiv atunci când există constatarea caracterului ilegal al acțiunilor organelor de urmărire penală. La caz, nu există niciun act procedural definitiv prin care să fi fost constatată ilegalitatea acțiunilor organului de urmărire penală, iar simpla recunoaștere a unei persoane în calitate de bănuit sau învinuit reprezintă o măsură procesuală prevăzută de lege și nu echivalează cu tragerea ilegală la răspundere penală. În susținerea acestei poziții au fost invocate încheierea Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2021 în cauza *Chirică Ruslan vs. Ministerul Justiției*, precum și Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 7 din 4 iulie 2005.

Cu privire la procesul contravențional, reprezentantul pârâtului a menționat că procesul-verbal și decizia de sancționare au fost emise de agentul constatator al Biroului Vamal Sud și ulterior anulate de instanța de judecată. Opinează că, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, prejudiciul cauzat prin aplicarea ilicită a sancțiunilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată urmează a fi reparat de organul care a emis actul, iar nu de Ministerul Finanțelor.

De asemenea, susține că prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 23 martie 2023, menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 06 septembrie 2023, nu a fost constatat caracterul ilicit al acțiunilor agentului constatator, condiție obligatorie prevăzută de art. 384 alin. (3^1) din Codul contravențional pentru acordarea despăgubirilor. Potrivit pârâtului, anularea procesului-verbal nu echivalează cu constatarea caracterului ilicit al acțiunilor autorității competente.

În continuare, notează că întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, pornirea procesului contravențional și desfășurarea procedurii de constatare reprezintă măsuri procesuale

prevăzute de lege și exercitarea atribuțiilor legale ale agentului constatator, acestea neputând fi considerate, prin ele însele, acțiuni ilicite generatoare de prejudicii.

În consecință, reprezentantul pârâtului a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată și examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Ministerului Finanțelor, cu expedierea copiei dispozitivului hotărârii adoptate.

La data de 18 noiembrie 2025, prin intermediul cancelariei instanței, reprezentantul Ministerului Justiției a depus referința prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată./f.d.36-38 verso/

În motivarea referinței, reprezentantul pârâtului a indicat că, pentru angajarea răspunderii statului în temeiul Legii nr. 1545/1998, este necesară întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute la art. 3 și art. 6 din lege, poziție susținută și de practica Curții Supreme de Justiție, inclusiv în cauza Chirică Ruslan vs. Ministerul Justiției (dosar nr. 2ra-1635/21). Consideră că, reclamantul nu se încadrează în niciuna dintre situațiile prevăzute de aceste dispoziții, neexistând un act definitiv prin care să fi fost constatat caracterul ilegal al acțiunilor organelor de urmărire penală sau dreptul acestuia la repararea prejudiciului în condițiile legii speciale.

Menționează că dreptul la repararea prejudiciului apare doar în cazurile expres prevăzute de art. 6 din Legea nr. 1545/1998, iar art. 10 din aceeași lege condiționează acordarea prejudiciului moral de întrunirea acestor cerințe, care în speță nu sunt îndeplinite.

Referitor la procesul contravențional, reprezentantul pârâtului a susținut că, potrivit art. 13 alin. (1) din Legea nr. 1545/1998, prejudiciul cauzat prin aplicarea sancțiunilor contravenționale de către alte organe decât instanța de judecată urmează a fi reparat de organul care a emis actul. Totodată, în conformitate cu art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3^1) din Codul contravențional, despăgubirile pot fi acordate doar dacă printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor autorității competente, condiție care, în opinia sa, nu este întrunită în prezenta cauză.

De asemenea, s-a invocat că reclamantul avea posibilitatea de a solicita despăgubiri în cadrul procesului contravențional, însă nu a beneficiat de acest drept, fiind incidente prevederile art. 2006 alin. (3) din Codul civil privind obligația persoanei prejudiciate de a limita prejudiciul prin mijloacele legale disponibile.

Mai susține că Legea nr. 1545/1998 garantează repararea prejudiciului doar în cazurile expres prevăzute de lege, precum arestarea sau reținerea contravențională ilegală ori aplicarea ilegală a amenzii de către instanța de judecată, or în speță sancțiunea a fost aplicată de agentul constatator, și nu de instanță.

Cu privire la prejudiciul moral solicitat în sumă de 150 000 lei, notează că reclamantul nu a prezentat probe obiective care să demonstreze gravitatea suferințelor invocate, cuantumul solicitat fiind apreciat ca excesiv și contrar principiului echității, astfel cum acesta este reflectat în practica Curții Supreme de Justiție.

Referitor la prejudiciul material în sumă de 153 641 lei, reprezentantul pârâtului a considerat că această pretenție este lipsită de temei, întrucât nu sunt întrunite condițiile prevăzute

de Legea nr. 1545/1998 și nu există legătura juridică necesară pentru angajarea răspunderii statului.

În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, s-a susținut că acestea pot fi compensate doar dacă sunt necesare, efectiv suportate, dovedite prin înscrisuri și rezonabile ca valoare, precum și dacă există o legătură directă între acestea și un prejudiciu cauzat prin acțiuni ilicite ale autorităților. În lipsa unei hotărâri definitive care să stabilească răspunderea statului, pârâtul a apreciat că aceste cheltuieli nu pot fi puse în sarcina acestuia.

În concluzie, reprezentantul pârâtului a reiterat că acțiunea este neîntemeiată, întrucât nu sunt întrunite cumulativ condițiile prevăzute de art. 3 și art. 6 din Legea nr. 1545/1998, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată și examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Ministerului Justiției, cu remiterea ulterioară a copiei hotărârii.

La data de 05 februarie 2026, prin intermediul cancelariei instanței, reprezentantul Biroului Vamal Sud a depus referința prin care solicită respingerea cererii de chemare în judecată./f.d.43-46/

În motivarea referinței, reprezentantul pârâtului a indicat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 245/20 din 21 mai 2020, reclamantul a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției prevăzute de art. 287 alin. (10) din Codul contravențional. Deoarece la data examinării cauzei intervenise termenul de prescripție, nu a fost aplicată amendă contravențională, fiind dispusă doar confiscarea specială a mijlocului de transport. Ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Cahul din 23 martie 2023, menținută prin decizia Curții de Apel Comrat din 06 septembrie 2023, procesul-verbal și decizia de sancționare au fost anulate, procesul contravențional fiind încetat din motivul inexistenței faptei contravenționale, iar autoturismul a fost restituit reclamantului.

Reprezentantul pârâtului susține că reclamantul își întemeiază pretențiile pe prevederile Legii nr. 1545/1998, însă aceasta reglementează exclusiv răspunderea organelor de urmărire penală, a procuraturii și a instanțelor judecătorești, fără a fi aplicabilă Serviciului Vamal, care nu se regăsește printre autoritățile prevăzute de lege.

Cu privire la prejudiciul moral, reclamantul nu a prezentat probe care să demonstreze existența și întinderea suferințelor psihice sau fizice pretinse, limitându-se la afirmații privind starea de teamă și incertitudine generată de soluțiile pronunțate în cauză. În opinia pârâtului, suma solicitată cu acest titlu are caracter declarativ și este disproporționată în raport cu circumstanțele cauzei.

Referitor la prejudiciul material, reprezentantul Biroului Vamal Sud notează că autoturismul a fost evaluat la momentul reținerii prin raportul de constatare tehnico-științifică nr. 28/10-01354 din 31 octombrie 2019 la valoarea de 29 228 lei, iar reclamantul nu a prezentat nicio evaluare ulterioară sau alte probe care să justifice cuantumul pretins de 153 641 lei sau să demonstreze deprecierea bunului pe perioada cât acesta s-a aflat în custodia autorităților.

Totodată, s-a susținut că la momentul întocmirii procesului-verbal și al emiterii deciziei de sancționare existau probe suficiente care justificau constatarea contravenției, astfel încât nu poate fi reținută reaua-credință sau caracterul ilicit al acțiunilor organului vamal.

În ceea ce privește cheltuielile de asistență juridică, reprezentantul pârâtului a invocat că reclamantul nu a prezentat contractul de asistență juridică și documentele justificative privind plata onorariului avocatului, astfel încât nu este posibilă verificarea caracterului real, necesar și rezonabil al acestor cheltuieli.

În concluzie, reprezentantul Biroului Vamal Sud a apreciat că reclamantul nu a administrat probe care să demonstreze existența și întinderea prejudiciului material și moral pretins, motiv pentru care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În ședința de judecată, *reprezentantul reclamantului, avocatul Stoian Ion* a susținut cererea de chemare în judecată și argumentele invocate în aceasta, solicitând admiterea integrală a acțiunii cu încasarea din contul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova a prejudiciului material în cuantum de 153 641 lei, a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei, a cheltuielilor pentru asistență juridică în cuantum de 28 000 lei, precum și a cheltuielilor judiciare suportate în prezenta cauză civilă.

Reprezentantul pârâtului Biroul Vamal Sud, Vascan Irina prezentă în ședința de judecată a solicitat respingerea acțiunii pe motivele de fapt și de drept indicate în referință.

Reprezentanţii Ministerului Justiţiei şi Ministerului Finanţelor, în ședința de judecată nu s-au prezentat, solicitând examinarea cauzei în lipsă. Astfel, în conformitate cu prevederile art.206 alin.(1) Cod de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa lor.

Audiind opinia participanților la proces, examinând cererea de chemare în judecată, analizând actele cauzei în raport cu dispozițiile legale și a probatoriului administrat, instanța de judecată consideră că acțiunea înaintată de reclamantul Terzi Alexandr este una neîntemeiată și urmează a fi respinsă, din următoarele considerente.

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, *instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată*

În conformitate cu art. 118 alin. (1) şi (3) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.*

În conformitate cu art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului*.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

Potrivit materialelor prezentate instanța reține că, la 21 mai 2020, agentul constatator Nicolaița Natalia, inspector superior SPC Biroul Vamal Sud, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr. 245/20 în privinţa lui Terzi Alexandr, în baza art. 13, 287, alin. (10) Cod contravenţional, pentru faptul că la data de 21 aprilie 2018 Terzi Alexandr, care se afla în mijlocul de transport marca „*****” cu numărul de înmatriculare ***** în calitate de pasager, împreună cu conducătorul mijlocului de transport menționat a intenționat să treacă peste frontiera de stat a Republicii Moldova în direcția Ucrainei 2 saci de făină, 38 de saci de tutun mărunțit marca Oriental Blend (944,3 kg) în valoare totală de 52 574,5 lei, care se aflau în mijlocul de transport în cauză, prin punctul local de trecerea frontierei de stat Cairaclia unde nu este prezent organul vamal, acțiune care nu și-a produs efectul din cauza stopării mijlocului de transport marca „*****” cu numărul de înmatriculare ***** de către inspectorii IP Taraclia la distanța de 180 m în apropierea punctului de trecere a frontierei de stat Cairaclia. În urma examinării tuturor circumstanțelor cazului și anume faptului că contravenția a fost săvârșită de către Terzi Alexandr, IDNP *****, la data de 21.04.2018, a fost stabilit temei de încetare a procesului contravențional din motivul intervenirii termenului de prescripție prevăzut de art. 441 alin. (1) lit. f) Cod Contravențional.

Agentul constatator, fiind autoritate competentă, la 21 mai 2020, a examinat cazul, și a decis încetarea procesului contravențional pornit în baza sesizării nr.422 din 07 iunie 2019. În conformitate cu art.431 alin. (4^1), art.4397 alin.(1), (2) lit. a) Cod contravențional s-a supus confiscării speciale mijlocul de transport marca „*****”, cu numărul de înmatriculare *****, VIN Cod *****, care aparține lui Terzi Alexandr, INDP *****.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancţionare a fost contestată la 08 iunie 2020, prin care Terzi Alexandr a solicitat anularea procesului – verbal cu privire la contravenție nr. 245/20 întocmit la data de 21 mai 2020 în temeiul art. 13, 287 alin. (10) din Codul contravențional și a deciziei privind încetarea procesului contravențional cu supunerea confiscării speciale a mijlocului de transport, în temeiul nevalabilității și ilegalității actelor adoptate precum și din lipsa componenței contravențional, cu încetarea procesului contravențional.

Prin hotărîrea Judecătoriei Cahul sediul central din 28 septembrie 2021, s-a respins contestaţia depusă de Terzi Alexandr împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. 245/20 din 21 mai 2020 în baza art. 13, 287 alin. (10) Cod contravenţional şi deciziei de sancţionare, ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curţii de Apel Cahul din 15 decembrie 2021, s-a casat hotărîrea Judecătoriei Cahul sediul central din 28 septembrie 2021, pronunţată în cauza contravenţională intentată la contestaţia lui Terzi Alexandr împotriva procesuluiverbal cu privire la contravenţie nr. 245/20 din 21 mai 2020 în baza art. 13, 287 alin. (10) Cod contravenţional şi deciziei de sancţionare, cu restituirea cauzei în Judecătoria Cahul, pentru judecare, în alt complet de judecată.

La data de 23 martie 2023, prin hotărârea emisă de Judecătoria Cahul, sediul central s-a admis contestația depusă de Terzi Alexandr împotriva procesului – verbal cu privire la contravenție nr. 245/20 întocmit la data de 21 mai 2020 în temeiul art. 13, 287 alin. (10) din

Codul contravențional și a deciziei de sancționare din 21 mai 2020. S-a încetat procesul contravențional pornit în baza art.13, 287 alin.(10) Cod contravențional în privința lui Terzi Alexandre din motivul că nu există fapta contravențională. S-a anulat decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.245/20 din 21 mai 2020 prin care Terzi Alexandr a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.13, 287 alin.(10) Cod contravențional cu încetarea procesului contravențional în temeiul expirării termenului de prescripție, iar în temeiul art. 431 alin. (4^1), art. 439^7 alin. (1), (2) lit. a) Cod contravențional s-a dispus confiscarea specială a mijlocului de transport marca „*****”. S-a restituit proprietarului Terzi Alexandr mijlocul de transport marca „*****”.

La 06 septembrie 2023 prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat s-a menţinut hotărârea judecătoriei Cahul sediul central din 23 martie 2023, emisă pe cauza contravențională la contestaţia depusă de Terzi Alexandr împotriva deciziei agentului constatator din cadrul Biroului Vamal Sud al Serviciului Vamal al Republicii Moldova cu nr. 245/20 din 21 mai 2020 emisă în baza art.art. 13, 287 alin. (10) Cod contravențional şi împotriva deciziei de sancționare./f.d.6-13/

Instanța reține că prin prezenta acțiune reclamantul a solicitat încasarea prejudiciului material și moral exclusiv din contul Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova, invocând răspunderea statului pentru pretinse acțiuni ilicite desfășurate în cadrul procesului penal și contravențional.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, *cauzele cu privire la repararea prejudiciului material şi moral se examinează în conformitate cu normele de procedură civilă în vigoare. Organul care reprezintă statul în instanța de judecată pe această categorie de cauze este Ministerul Justiției.*

În conformitate cu art. 13 alin (1) din Legea nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, *repararea prejudiciului specificat la art. 7 lit. a), c)-g) şi în capitolul III se efectuează din contul bugetului de stat, iar în cazul cînd prejudiciul a fost cauzat de organul de urmărire penală întreţinut din bugetul local - din contul acestui buget.* ***Prejudiciul material şi moral cauzat prin aplicarea ilicită a amenzilor contravenționale de către alte organe decît instanța de judecată se repară de către aceste organe.***

Potrivit legiuitorului legea instituie un regim juridic distinct al răspunderii pentru actele emise în procedura contravențională de autorități administrative, atribuind obligația de reparare chiar autorității emitente, iar nu statului prin Ministerul Finanțelor.

Din actele dosarului rezultă că procesul-verbal cu privire la contravenție nr. 245/20 din 21 mai 2020 și decizia asupra cazului contravențional au fost întocmite și emise de agentul constatator și de șeful Biroului Vamal Sud, iar nu de Ministerul Finanțelor sau de Ministerul Justiției.

Totodată, prin Încheierea din 06 ianuarie 2026, instanța a atras în proces Biroul Vamal Sud în calitate de pârât, tocmai în considerarea faptului că acesta reprezintă autoritatea emitentă a actelor contestate.

Cu toate acestea, în ședința de judecată reprezentantul reclamantului a declarat expres că nu formulează pretenții împotriva Biroului Vamal Sud, menținând acțiunea exclusiv împotriva Ministerului Finanțelor.

În conformitate cu art. 240 alin.(3) din Codul de procedură civilă, ***instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant.***

Așadar, instanța soluționează litigiul în limitele învestirii, iar fiecare parte este obligată să dovedească împrejurările pe care își întemeiază pretențiile. Totodată, principiul disponibilității procesului civil nu permite instanței să substituie voința reclamantului și să acorde protecție juridică împotriva unei alte persoane decât cea indicată prin cererea de chemare în judecată.

De asemenea, potrivit art. 384 alin. (2) lit. u) și alin. (3^1) din Codul contravențional, *dreptul persoanei de a solicita despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile autorității competente apare numai în cazul în care printr-o hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau inacțiunilor acestei autorități.*

În cauza dedusă judecății, chiar dacă procesul-verbal și decizia de sancționare au fost anulate, reclamantul Terzi Alexandr nu a formulat pretenții împotriva autorității emitente, iar temeiul juridic invocat pentru angajarea răspunderii Ministerului Finanțelor nu rezultă nici din Legea nr. 1545/1998 și nici din Codul contravențional.

Totodată, instanța reține că răspunderea patrimonială a statului nu are caracter automat, ci poate fi angajată numai în condițiile și limitele expres stabilite de lege. Acest principiu este consacrat și de art. 2007 din Codul civil, potrivit căruia prejudiciul cauzat prin actele organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanțelor judecătorești se repară numai în cazurile și condițiile prevăzute de legea specială.

În speță, reclamantului nu i-a fost limitat accesul la justiție, Biroul Vamal Sud fiind atras în proces în calitate de pârât. Cu toate acestea, reclamantul a ales să nu formuleze pretenții împotriva autorității care a emis actele pretins prejudiciabile și a menținut acțiunea exclusiv împotriva Ministerului Finanțelor. În aceste condiții, instanța nu poate substitui voința procesuală a reclamantului și nici nu poate angaja răspunderea unei autorități în lipsa unui temei legal expres.

Prin urmare, în lipsa unui temei legal care să justifice răspunderea Ministerului Finanțelor și în condițiile în care reclamantul Terzi Alexandr nu a formulat pretenții împotriva autorității care, potrivit legii, ar putea răspunde pentru eventualul prejudiciu, acțiunea urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art.238-241, 285 Cod de procedură civilă, instanța de judecata,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată acțiunea lui Terzi Alexandru.

Hotărârea cu drept de atac în ordine de apel în Curtea de Apel Sud în termen de 30 zile, prin intermediul Judecătoriei Cahul, sediul Central de la data pronunțării dispozitivului hotărârii.

Președintele ședinței,
Judecător **Alexei Rusacov**